

Broeders en zusters in Christus,

Pasen vieren, is het nieuwe leven in Christus vieren. Jezus is het die vrede en verzoening heeft gebracht tussen God en de mensen en tussen de mensen onderling. De paasboodschap is en blijft een actuele boodschap, gezien de oorlog in de Oekraïne, de verdeeldheid en de conflicten die er heersen in gezinnen, in kerk en samenleving.

De afgelopen twee crisisjaren hebben op medisch, economisch, politiek en relationeel vlak veel teweeggebracht in het leven van mensen. Wat kunnen mensen elkaar soms toch aandoen door geweld, roddels, leugens, bedrog en kwaadsprekerij. Waar is het respect voor elkaar, voor het leven van iedere mens. En waar is het respect voor God? We hebben de blijde boodschap van bevrijding, verzoening en vrede van Jezus in onze tijd hard nodig, willen we als samenleving en kerk overleven en niet ten onder gaan. Dankzij Jezus is er altijd hoop want het kwade en de dood hebben niet het laatste woord. Jezus heeft een nieuwe weg gewezen van hoe wij mensen met elkaar dienen om te gaan, de weg van liefde, geduld en barmhartigheid, en dat is een hoopvolle toekomst.

Telkens als Jezus als Verrezenen naar zijn leerlingen komt, zegt Hij: "Vrede zij met u." Jezus geeft zijn leerlingen nieuwe moed want zij waren allen verbijsterd en angstig na zijn gewelddadige dood. Jezus bouwt een nieuwe gemeenschap op rondom Hem, een gemeenschap van solidariteit en eenheid in geloof en liefde. Opvallend is dat Jezus geen verwijten uit naar zijn leerlingen, omdat zij hem in de steek hadden gelaten of omdat Petrus Hem had verloochend. Jezus verzamelt hen opnieuw rondom Hem en nodigt hen uit in de kracht van de verrijzenis de blijde boodschap te verspreiden.

Voor de komende tijd is dat ook de opdracht van onze kerk: we moeten als geloofs-gemeenschap elkaar aansporen dat geloof vast te houden om na twee jaar coronatijd als gemeenschap opnieuw op te bloeien. Door positief te getuigen van wat we mooi vinden aan het geloof, door elkaar te bemoedigen en te helpen om spiritueel te groeien, mogen we werken aan de nieuwe toekomst van Gods koninkrijk. Het is de onderlinge liefde, de liefde tot Jezus in de H. Eucharistie en het medeleven met elkaar dat uitstraling heeft, waardoor er automatische nieuwe mensen toetreden tot de gemeenschap van christenen.

Zoals de apostelen heel verschillend van temperament en geloof waren maar samen de kerk hebben opgebouwd, zo is het voor ons alleen maar mogelijk als geloofsgemeenschap op te bloeien, als wij elkaars goede kanten en talenten ontdekken en bevorderen. Samen vormen wij de Kerk, het Lichaam van Christus, en we hebben elkaar nodig om te getuigen van de goedheid en de liefde van God.

Ongetwijfeld zullen we als kerk voor nieuwe uitdagingen en crisissen komen te staan. Dan is het belangrijk een hechte geloofsgemeenschap rondom Christus te vormen.

Ook de apostelen hebben na Pasen ervaren dat het geloof verkondigen een strijd is. Enerzijds mochten zij vol vreugde zien hoe de werking van de H. Geest de harten van de mensen raakte en tot geloof bracht; anderzijds hebben zij weerstand ervaren en vervolging door mensen die Christus niet wilden aanvaarden.

Er is in die 2000 jaar christendom niet veel veranderd. Als je in deze tijd als christen trouw wilt zijn aan het geloof in Christus, dan is dit niet meer vanzelfsprekend. Pijnlijk is het binnen de kerk tegenstand, verwarring en verdeeldheid te zien. Elk rijk, elke gemeenschap of vereniging die innerlijk verdeeld is, loopt groot gevaar te gronde te gaan. Alleen een geloofsgemeenschap die trouw is in de liefde tot God en die trouw is aan elkaar, staat sterk genoeg om met de hulp van Gods genade de stormen van de tijd te kunnen trotseren.